

גליון הכנה לדפוס מספר

"חשב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים ביציאת
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדתו צנא מלא ספרא ולו
עשר מעלות במדות ישראלות ותק
ועושה חסד מזה פנחס אריה זצ"ל
אב"ד דק' טורקא

דו שאות קומי אורי

א

בעזה ש"ת

חשב האפר

פרשת יתרו שנת תשפ"א גליון י"ז

פרשת יתרו - מתן תורה

לעד, והנה אחר שהי' הצירוף כאין בתורה שהכוונה באם שח"ו לא יקבלו יהיה ח"ו הכל כאין, אכן לאחר שיקבלו התורה אח"ז גרמו שהאומות הם כאין וכאפס כאמור והיה כאין וכאפס אנשי מצותיך, וזהו ירמוז אנכי עומד בין ד' וביניכם ר"ל הבחירה בידיכם בתיבת אנכי לעשות צירוף טוב ומוטב והבן, ויש ג"כ בר"ת אנכ"ו י' גדל נ'א כ'ח ד' (במדבר יד יו) וגם יש ח"ו צירוף נ'פשינו י'בשה א'ין כ'ל אל כל אשר יחפוץ האדם יטנו והבן:

במדבר (רבה בט"ב) אנכי ד' אלקיך הה"ד (דברים ה ט) פנים בפנים דבר ד' עמכם אמר רב אבדימי זמן חפה כ"ב אלפים מלאכים ירדו עם הקב"ה לסיני שנאמר (תהלים סח יח) רכב אלקים רבותיים וגו', דהנה שרש כל התורה והמצות וכל הבריאים היא ע"י כ"ב משם הויה ב"ה וב"ש, לכן ירדו כ"ב אלפים מלאכים נגד כ"ב אתון הנ"ל, וזהו הענין נרמז בתיבת ה' אלקיך גימ' כ"ב הויות, גם תי' הדברים האלה לאמר וגם התחלת התיבה מן אנכי גי' תקע"ב הוא ג"כ מס' כ"ב הויות, כי באמת יש באורייתא נגלה ונסתר והוא כנגד כ"ב אתון רברבין וכ"ב אתון זעירין, וזהו פנים בפנים דבר ה' כי הוא כפלים לתושי', וע"ד הרמז נרמז במה שחלק משה את הדם דכתיב (שמות כד ו) ויקח משה חצי הדם וגו' כי דם בגי' ב"פ כ"ב, וזהו שחלק משה את הדם לרמוז שיש ב"פ כ"ב אתון והבן, והנה כ"ב אתון זעירין הם נגד תורה הנגלה, והנסתר היא נגד כ"ב אתון רברבין, ולכן פנים בפנים

אלף שהוא ראשית הדברות ובאות כ"ף שהוא בתרייתא, אכן לצד מה שהקב"ה צבי ואתרעי בן ר"ל מה שהיה בסוד המחשבה שזהו אמרו צבי לשון חפץ ורצון, ואתרעי בן נתן בנו כח ממקום הנק' מחשבה ובחי' רעותא על כן ומסר לן אורייתא נתן לנו גם חלק התורה שהוא ניתן במסורה כמו שאמרנו והבן היטב:

ואנכי עומד בין ד' וביניכם וגו' (דברים ה ה) דכתיב (תהלים עה ד) נמוגים ארץ וכל יושביה אנכי תכנתי עמודי' סלה כי (ירמי' לג כה) אם לא בריתי יומם ולילה שמים וארץ וגו', הכוונה כי אם לא ברית שהוא התורה לא היה ח"ו קיום אל העולמות והתורה היא הנותנת חיים לקיום והעמדה לכל העולמות, והנה יקשה דהא מצינו בגמ' שמרע"ה הוסיף יום א' מדעתו והיה מאחר נתינת התורה יום א' וא"כ איך היה קיום לשמים וארץ אותו היום, אמנם אפשר לומר בזה דהא כל התורה כולה הוא צרופי שמות והויות, והנה אותיות אנכ"ו יש בהם צירוף כאין, ור"ל כי אם ח"ו לא היה קבלת התורה הי' כל בחי' הבריאה כאין ואפס, והנה כוונת משה רב"ע"ה אפשר היה שיהיה לישראל בחי' הכנה לקבלת התורה ע"כ עשה מתי' אנכי צירוף אכין ר"ל כל אחד היה מחשב בדעתו אכין א"ע לקבל עלי עול תורה ויראה, ואותם האותיות הם בעצמם אותיות אנכי שהוא בהתחלת הדברות, ע"כ היה קיום לעולם ע"י צירוף אכין שהוא רמוז ג"כ בדברי התורה, ויש לרמוז עוד בזה כי אכין מספרו תשל"א והוא ר"ת שפת אמת תכון

מרומם הוא אלהין בקדמ(ית)א ובתרייתא צבי ואתרעי בן ומסר לן אורייתא (כפיט אקדמות) דכתיב אך טוב לישראל כי עשרת הדברות מתחילים באלף ומסיימים בך' וזה אך טוב לישראל (תהילים עג, א) והנה באמת מצינו כל התורה כולה כולה כאלה ב' אותיות, כי האלף רומזת אל לימוד החכמה כאמור (איוב לג לג) ואאלפך חכמה והכ"ף הוא רומזת לכף היד שהוא בחי' המעשה, והנה יש עוד בחי' בתורה שאינה באה לכלל לימוד מפה לאזן רק כציוני' וסימני' כמו ענין מעשה בראשית וכמו ענין מרכבה שאי אפשר הדבר לאומרו בפה מלא, וחלק זה נרמז רק בתג וקוצי של אלף, וזהו נרמז בתי' אנכ"ו במה שאמרו (שבת קה) שר"ת אנ"א נ'פשי כ'תבית י'הבית, וגם ר"ת י'היבה כ'תיבה נ'עימה א'מירה ר"ל יש חלק שיוכל האדם לאמרו לחבירו בפה ויש חלק שנמסר רק בכתיב, והוא כמו שאמרו בגמ' (יבמות קטו) אותיות נקנית במסירה ע"כ אמר אנא נפשי כתבית יהבית מה שנוגע לעצמיות לא ניתן והאמור בפה רק בכתיב וציוני' וסמנים והחכם מבין מדעתו, וגם יש חלק שהוא יכול להיות באמירה וזהו יהיבה בתיבה נעימה אמירה.

והנה זהו מה הדבר שלא ניתן לאמרו בפה הוא מה שדבוק בחפץ ורצון הבורא ית"ש ולצד שישראל עלו במחשבה ר"ל שיש לנו אחיזה בבחי' מקום שנקרא מחשבה כאמור אצלינו במ"א ע"כ נמסר לנו גם חלק הזה הנמצא בתורה, וזה מרומם הוא אלהין בקדמיתא ובתרייתא ר"ל באות

דבר ד' גי' כ"ב הויות, וגם כ"ב כוללים לרמוז על ענין זה ולכן דברי המדרש מבוארים והבן. ועם דברינו אלה נוכל לרמוז רמיזא דחוכמתא בפ' (בראשית טו ה) ויוצא אות החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספור הכוכבים וגו' דהנה במ"א מבואר אצלינו בחי' ספירת עומר רמוז בחי' עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן (שה"ש) שזהו בחי' דרכי עבודה לאלקינו ומבואר במ"א באריכות קצת, והנה עמו"ד רפו"ד מרכ"ב גי' ק"ו הויות זה"ב כס"ף ארגמן גי' י"ח הויות וביחד גי' מ"ד הויות, וזהו בחי' הברית אשר כרת משה רבע"ה עם חצי הדם והנה מבואר במדרש (ז) אל יהו מצות עומר קלה בעיניך שהרי לא זכה אברהם וכו' אלא בשביל מצות עומר והוא תמוה, ואמרנו כי בפסוק זה מרומז הכל, כי תיבת הבט כאלב"ם? הם אותיות עומר, וזהו הבט נא רומז נ"א ימים שבהם בחי' הספירה היינו בהצטרף יום א' של פסח ויום א' בשבועות, וזהו וספור הכוכבים ר"ל בחי' כוכ"ב רומז כ"ו כ"ב ר"ל כ"ו פעמים כ"ב הם כ"ב הויות, וב"פ כ"ב הויות מרומזים בבחי' כוכבים ר"ל ב"פ כוכב והבן היטב. וגם תיבת ויוצא אותו החוצה ויאמר הבט נא השמימה גי' יחודא תתאה בשכמל"ו במכוון. ובחי' ב"פ ב"פ כוכב גי' מ"ד הויות ירמוז לבחי' יחודא עילאה פסוק שמע הוא גימ' מ"ג הויות ובצירוף בחי' הדיבור פה כי בחי' המחשבה רומז ליו"ד וקול ודיבור הם ו"ה כמבואר במ"א.

ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלקים יעננו בקול (וי"ט), דהנה בחי' שופר היא לעורר תשובה כי בחי' השופר הוא נגד עולם התשובה כידוע, וע"פ הפשוט הנה אף שבעת שמעוררים את לבבות כ"ו ע"י השופר ורוצים לעשות תשובה, אך אחר שעבר הזמן חוזר לסורו כי היצה"ר מתגבר, אך כאשר הת"ח מדבר דברי כבושין אז מעור' את בחי' קול השופר

להטות לבות ב"י לתורה ולעבודה, והדרך היותר נכון היא כי באמת כתיב (דברים ה כב) קול גדול ולא יסף ומתרגם ולא פסק, א"כ לעולם דבר ד' נצב בשמים (תהלים קיט פט) אך אנחנו אין שומעי' מחמת המסך המבדיל ע"י כח התגברות הסט"א, וע"י הדבורים שהצדיק מדבר הוא מזכך המסך ויוכל האדם לשמוע קול אלקים חיים, ועפי"ז אפשר לפרש לפומא דעבדתא עבודן מטללתא, ר"ל ע"י מעשה שהצדיקים עושים עם הפה כי עקומת שפתי' הוי מעשה, עבודן מטללתא ר"ל מתקנין המסך והבן. וזהו ויהי קול השופר הולך, ר"ל שהקול שופר הולך ואינו שומע אותו מחמת וחזק מאוד שהיצה"ר הוא חזק כי מאוד זה היצה"ר, אמנם ומשה ידבר, כאשר הצדיק מדבר דברי תורה ומוסר הוא מסיר את מסך המבדיל, ואלקים יעננו בקול עי"ז הקול נשמע והבן:

ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתיים (ויקרא כג יז) ע"פ דברינו למעלה שיש בתורה ב' בחי' נגלה ונסתר, ויש בה ב' בחי' ר"ב אתוון דאורייתא כנגד מ"ד הויות כמבואר, והנה הבאתי במ"א כי תי' לחם במילואו גי' ר"ה הויות, וזהו בחי' שתי הלחם שמביאים בעצרת, וזהו ממושבותיכם תביאו מלשון (במדבר ה ח) האשם המושב לד' ע"י התשובה בא האדם לתקן ב' בחי' לחם שהם כ"ב אתוון כפולים אתוון רברבין ואתוון זעירין כנ"ל, וזהו תביאו לחם תנופה שתיים שתוכל להניף ב' בחי' לחם והבן. ואפשר עוד לומר כי בראש יש ג' בחי' שהם ר"ת לחם לשון חי"ך מו"ח, וגם בגוף יש ג' איברים שהם ר"ת לחם ל"ב חזה מעור, שרוב חיותו תלוי באיברים אלו, והאיברים הראשים הם הלשון כלי הדיבור והחיך כלי הטעם ומוח כלי מחשב' שבזה תלוי עבודת השם בדיבור ובמחשבה ובאכילה, וע"כ אמר שצריך האדם לעשות תשובה ולתקן ב' בחי' לחם הנ"ל והבן:

מרומם הוא אלהין בקדמייתא ובתרייתא (בפיט אקדמות) דהנה התחלת השתלשלת הבריא' הי' בהתגלות שם אהי' כמו שמבואר בזוה"ק דזמין אנא למהוי, ותכלית הבריא' הי' בחי' התגלות שם שד"י שאמר לעולמו די כידוע, וגם כל איש ישראל תהי' בחי' עבודתו בב' בחי' אלו, כי בחי' שד"י הוא בחי' הסתפקות וצימצים הוא בחי' ענוה, ובחי' אהי' הוא בחי' התפשטו' והתגלו', כי זה פרי עבודתינו שבענין הנשמ' צריך כל האדם לומר מתי יגיע מעשי למעשה אבותי, ובבחי' הגוף צריך להיות שפל ונבזה ויספיק לו המעט מה שהשיג עבורו, ושתי שמות אלו גימ' של"ה כאמור וזהו (ויקרא כה ט) והעברתם שופר תריעה בחודש השביעי' שישראל יוכלו להתעור' בחי' שופר של סו' חירות וגאולה כאשר תתחדש בחי' שבעי' שהוא ר"ת ע"ד יגדל של"ה בני"ו והבן.

וזהו (בראשית לח יא) שבי אלמנה בית אביך עד יגדל של"ה בני ר"ל שהגאולה מתעכבת וכנסת ישראל היתה כאלמנה, עד שיתקנא ישראל בחי' שלה כאמור, וזהו מרומז הוא אלהין בקדמייתא ובתרייתא ר"ל כי השם מתרומם כב' בחי', בחי' אהיה שהוא קדמייתא, לבחי' שד"י שהוא בתרייתא, אך שבאם לא הי' נותן השי"ת שמו התורה לישראל לא היה יודעים באיזה מקום להשתמש בבחי' גדלות והתפשטות, ובאיזה מקום בבחי' צומצום וקטנות, אך ע"י מסירת התורה הוא מורה לנו דרך כאמור (דברים כט ח) למען תשכילו את כל אשר תעשון, וזהו (בפיט אקדמות) צבי ואתרעי בן ומסר לן אורייתא והבן היטב, ולכן נקראת התורה א"ש ד"ת כי א"ש ר"ת ב' שמות הנ"ל והבן כי קצרתי, ולכן ניתנה תורה בהר סיני כי הר סיני גימ' ב' שמות אלה והבן:

